

Ter herinnering aan

Mevrouw NIJKRAKE-ESCHER

Vanmiddag hebben wij afscheid genomen van moeder; slechts 61 jaar is zij geworden.

Hoe minder gij u zelf spaart,
des te meer zal God u sparen.

Tertullianus.

Eigenlijk heeft zij te kort geleefd; we hadden haar nog fijne zorgeloze jaren met vader gegund. Alles was eigenlijk voor elkaar, — ze mocht zelfs de komst van de eerste kleinkinderen nog meemaken — waardoor zij op een hoogtepunt van haar leven afscheid van ons nam. Ziekte is haar bespaard gebleven; een beloning voor haar rotsvast geloof?

Ze leefde vanuit soberheid. Haar woorden waren: „Dat is niet nodig“. Vooral, waar 't haar zelf betrof. Haar leven stond in het teken van eenvoud en bescheidenheid. Groot daarentegen was haar zorg en steun voor vader en kinderen, naar wie zij altijd bereid was te luisteren: samen met hen pakte zij de problemen aan.

De waardering voor moeder van zeer veel mensen ontstond waarschijnlijk, doordat ze zich moelijk het kwade in de mens kon voorstellen en altijd het „goede“ als uitgangspunt nam. Haar grootste zorg was tegenstellingen tussen mensen te vermijden, zeker waar 't haar man en haar kinderen betrof. Onze hechte onderlinge band is 't resultaat van onder andere haar inzet. Dit in stand te houden was haar grootste vreugde. Dit is nu onze taak. Haar stimulerende kracht zullen we daarbij zeer missen.

Uw blijk van medeleven was ons een grote steun; daarvoor onze dank.

Vader en kinderen

Hengelo (Ov.), 9 april 1976

Men moet de gebreken van zijn vrienden kennen,
maar hen er niet om haten.

Horatius.